

[Ingeborg Hansen.]

behandlingsmåder og lægemidler, som nu anvendes. Jeg mener at kunne sige, at mit parti vil medvirke til, at dette lovforslag gennemføres, altså at revisionen bliver udskudt i 5 år. Jeg er imidlertid blevet bekendt med, at der fra et enkelt partis side ønskes udvalgsbehandling, og jeg har derfor i sinde, når forhandlingen er sluttet, at stille forslag om, at forslaget henvises til videre behandling i et udvalg.

Bjerre: Det er med glæde, man læser bemærkningerne til dette lovforslag, hvoraf, som den ærede foregående taler udtalte, fremgår den nedgang, der er sket i kønssygdommenes antal. Det er anført, at man ikke kan se, hvad dette skyldes: om det er de nye lægemidler, eller det er virkningerne af loven, men loven har i alle tilfælde været brugbar og har kunnet medvirke til det gode resultat. Nu hører jeg, at lovforslaget skal i udvalg, så der er forsåvidt ikke grund til at komme nærmere ind på det, jeg eventuelt kunne have at fremføre, men jeg kan lige antyde, at jeg kunne godt lide at vide, om det i mange tilfælde har været nødvendigt at fremstille personer ved politiets hjælp, og i hvor mange af disse tilfælde det har haft interesse for de pågældende, at der blev indhentet retskendelse. Jeg er meget interesseret i det forhold, om personer, der på den ene eller den anden måde tvinges til at gøre et eller andet, får lejlighed til at gøre dette efter rettens bestemmelse. Jeg kan imidlertid på mit partis vegne sige, at vi er villige til at medvirke til lovforslagets gennemførelse.

Lisbet Hindsgaul: Jeg skal på mit partis vegne anbefale det foreliggende lovforslag, hvorefter den revision, der skulle have fundet sted i 1951—52, udsættes til rigsdagssamlingen 1956—57. Vi vil medvirke til en hurtig behandling af lovforslaget.

Anna Westergaard: Da rigsdagen i 1947 behandlede loven om bekæmpelse af kønssygdomme, havde det radikale venstre store betænkeligheder ved visse af de nye bestemmelser i loven. Mit parti hævdede den opfattelse, at den enorme stigning i antallet af kønssygdomme, der havde fundet sted i årene fra 1940 til 1946, i overvejende grad var et krigsfænomen, en følge af de uhyggelige forhold under besættelsen, og at man måtte vente en væsentlig nedgang, når krigens eftervirkninger var forbi. Denne antagelse har heldigvis vist sig at

slå til, og vi står nu overfor det meget glædelige forhold, at der lige fra 1947 har været en voldsom tilbagegang i antallet af anmeldte tilfælde af kønssygdomme, således at der endog i 1951 er anmeldt færre tilfælde end i årene før krigen. Nu ser jeg nok, at det i bemærkningerne til lovforslaget antydes, at en del af nedgangen vel kan tilskrives den nye lov — og det er også muligt —, men de nye behandlingsmåder og den almindelige forbedring af forholdene ville sikkert også uden denne lov have bevirket en stor nedgang.

Den hovedindvending, vi fra vor side havde — og har — imod loven, er den, at der ikke for mindrebemidlede kan siges at være frit lægevalg under de her omhandlede forhold. Denne tilstand er os stadig stærkt imod, og da vi af hensyn til dette forhold ikke så os i stand til at medvirke ved lovens gennemførelse for 5 år siden, må vi naturligvis også nu være betænkelige ved, at den fastsatte revisionsfrist, 5 år, udvides til det dobbelte, altså med endnu 5 år, specielt fordi baggrunden for lovens vedtagelse, den enorme stigning i antallet af tilfælde, er bortfaldet. Sagen er efter vor opfattelse ikke så oplagt, som den sene fremsættelse af forslaget om udskydelse af lovens revision synes at være et udtryk for.

Alt i alt er det vel tvivlsomt, om en udskydelse for et så langt tidsrum som 5 år overhovedet er tilstrækkeligt motiveret i de nu foreliggende forhold og ved den i bemærkningerne til lovforslaget givne begrundelse, og der er også problemer i forbindelse med lovens virkninger efter dens vedtagelse i 1947, som vi fra vor side nu kunne ønske nærmere belyst.

Jeg skal derfor nøjes med i øjeblikket at slutte mig til det fremsatte ønske om, at lovforslaget henvises til udvalgsbehandling, hvor mit parti naturligvis er villigt til at medvirke til at give forslaget den tilsyneladende ønskede hurtige behandling.

Indenrigs- og boligministeren (Aksel Møller): Jeg takker de ærede ordførere for den tilslutning, man har givet lovforslaget. Også det ærede medlem frøken Anna Westergaards bemærkninger takker jeg for.

Det vil sikkert være udmærket, at der i et udvalg bliver lejlighed til at tale om nogle af de problemer, som administrationen af den pågældende lov har givet anledning til. Desværre er jeg ikke i stand til på stående fod at sige ret meget om disse problemers omfang. Vi har ingen indberetninger i ministeriet om, i hvilken udstrækning politiet har måttet tages til hjælp for at få